

Fitxa 2

CALA EN PORTER

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSIQUES:

Municipi: Alaior.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: cala en Porter.

Accés: rodat. A través de la carretera Me-12 de Maó a cala en Porter.

Orientació de la platja: sud.

Superfície de platja: 7.850 m².

Llargada de platja: 120 m.

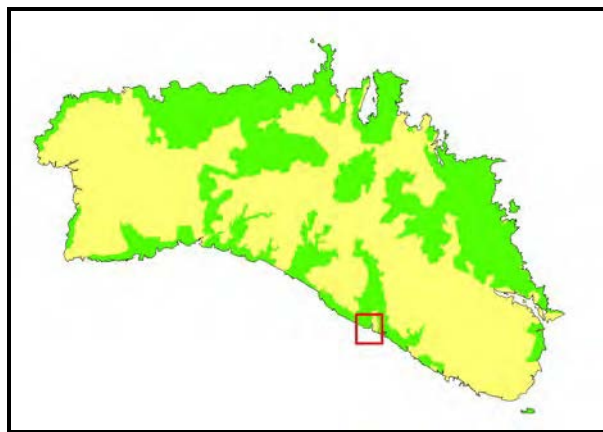
Amplada mitjana de la platja: 60 m.

Grau de saturació de la platja: mitjà, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques. La platja presenta dominis torrencials i càrstics.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+92%), amb alta proporció de gra mitjà i fi i color blanquinós.

Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-11 i a la Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: Platja de tipus A (urbana), amb tot tipus de serveis.

Distància a l'estacionament: 15 m, ubicat a la zona urbana.

Servei de socorrisme: disposa de caseta de socorrisme al costat de la platja i de torre de vigilància a primera línia.

Altres serveis: oferta de serveis de gandules, para-sols i patins de pedals. Damunt la platja hi ha un parc infantil. Associat a la platja hi ha un passeig marítim amb serveis de restauració, alimentació i WC públics. Hi ha servei de transport públic amb els nuclis urbans de l'illa.

ENTORN I PAISATGE

Es tracta d'una cala típica del sud de Menorca, bastant tancada i envoltada d'elevats penyals de fins a 40 metres. Al marge oriental hi ha el nucli urbà turístic, mentre que el marge occidental roman inalterat i inclòs en un espai natural protegit (vegeu foto adjacent). També en aquest costat hi ha la sortida del torrent, ara artificialitzada i canalitzada, que recull l'aigua del barranc de Cala En Porter. Molt esporàdicament aquest trenca sobre la mateixa platja. Darrere la platja trobam restes relictives d'una zona humida. Avui dia, aquesta àrea està bastant malmesa per diferents episodis de rebliments, per la invasió de plantes exòtiques i per la conducció artificial del curs del torrent. No obstant això, caminant un poc barranc endins, encara s'hi observa una bona representació de canyissar (*Phragmites australis*) i de bova (*Typha* sp.).

A la platja, les formes dunars són efímeres i presenten una escassa potència al llarg del sistema, tot i això queden representades formes dunars al llarg de tota la platja.

PLANTES I VEGETACIÓ

L'elevada freqüentació humana és el pitjor enemic per a la vegetació dunar, i especialment per a aquella més pionera que viu a primera línia. Aquesta platja n'és un bon exemple. Les plantes d'arenal hi són escasses; tot just és possible veure-hi el lliri de platja (*Pancretium maritimum*), el carc marí (*Eryngium maritimum*), el trèvol mascle (*Lotus cytisoides*) i poques més. Mentre que aquelles espècies caracteritzades pel seu comportament més pioner (les que primer s'estableixen a l'arena) pràcticament han desaparegut.

En canvi, destaca la presència d'espècies més amants de les terres grasses (nitròfiles), com el carc gallofer (*Scolymus hispanicus*), el porradell (*Allium commutatum*) o la malva (*Lavatera cretica*), un símptoma clar de l'alteració d'aquest arenal. Encara ho és més la presència d'espècies invasores com *Paspalum paspalodes* (vegeu foto adjacent) o *Cuscuta campestris* (totes dues americanes), que és un obstacle afegit al desenvolupament i l'establiment d'una vegetació dunar autòctona. És especialment greu el cas de la primera, que forma una espessa catifa, com una gespa, que impedeix la presència de qualsevol altre tipus de vegetació.

ANIMALS

A la malmesa gola del torrent encara s'hi poden observar (o sentir) collblaus (*Anas platyrhynchos*), polles d'aigua (*Gallinula chloropus*), fotges (*Fulica atra*) i becassines (*Gallinago gallinago*). Malauradament, aquestes poblacions salvatges han de competir amb un conjunt d'ànades domèstiques residents a la zona, que tot i que resulten vistoses, i fins i tot divertides, no deixen de representar una certa artificialització més del conjunt.

DINS LA MAR

La part més interior de cala en Porter és de fons totalment arenós. En aquest tipus de fons rarament s'hi distingeixen animals o plantes, ja que no tenen on adherir-se. Però, enterrats a l'arena, encara que no siguin evidents per a l'observador, hi ha gran quantitat d'espècies de poliquets (cucs marins), crustacis i equinoderms (com els bogamarins irregulars).

El que sí es pot veure de manera més o menys habitual són llises, peixos que solen freqüentar les desembocadures de torrents. Més cap a l'exterior, el fons és rocós a banda i banda de la cala, amb alguns blocs al costat esquerre. Les principals algues que s'hi poden veure són *Corallina elongata*, una alga vermella calcificada i articulada que se sol trobar a llocs ombrívols, *Pterocladia sp.*, alga també vermella i pròpia de llocs que reben algun tipus de pertorbació. A més fondària, i també als dos costats de la cala, hi ha algunes mates de posidònia.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

El barranc de cala en Porter, amb 12 quilòmetres, és el més llarg de Menorca. El seu torrent comença recollint l'aigua de les faldes de la muntanya del Toro, travessa els plans d'Alaior, s'endinsa cap al barranc del Rellotge, i finalment, després de nombrosos meandres, arriba a la costa. El poblament del barranc és molt antic, com demostren diverses restes arqueològiques. Avui dia, la principal activitat econòmica que hi ha són els horts d'arbres fruiters.

